

[Elisabeth Bruun Olesen]

for det, der sker. Vi kender jo nogle uhyggelige konsekvenser for dagpengesystemet, hvis der sker det, som der er lagt op til, og jeg håber, at LO vil forstå, at propaganda kan være godt, men at det ikke er nok, sådan at Knud Christensen også lærer ordet »generalstrejke« at kende.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Lad mig blot sige til det sidste, at det er da udmærket at true med generalstrejke, specielt hvis man ikke ved, hvad det er, man vil generalstrejke imod.

Hr. Svend Auken stillede mig et konkret spørgsmål om den dagsorden, som nu er fremsat fra socialdemokratisk side. Der er mange ting i den, som vi synes lyder yderst fornuftigt, men om ét punkt – og det vil samtidig være et svar til fru Lilli Gyldenkilde – og det er spørgsmålet om, hvad dette indebærer med hensyn til en tidsbegrænsning af dagpengeretten, må det helt klart siges, at den ene af de ting, som indgår i forliget med regeringen, er, at vi ønsker at sætte en tidsgrænse for dagpengeretten. Sådan som jeg læser hr. Svend Aukens dagsorden, er der faktisk ikke sat nogen tidsgrænse, og derfor vil vi ikke kunne stemme for dagsordenen.

Lad mig sige samtidig om det forlig, som jeg ikke kan nå at gå i detaljer med her, men som fru Lilli Gyldenkilde stillede mig nogle spørgsmål om, at der i dette forlig er aftalt to ting vedrørende arbejdstilbudsordningen. Der er aftalt, at man skal afskaffe 2. og følgende arbejdstilbud og give uddannelsestilbud, og der er aftalt, at der skal ske en begrænsning af den tid, man har dagpenge. Det er de to ting, der er aftalt, og det vil man kunne forvisse sig om ved at læse teksten. Derudover er intet aftalt.

Vi skal fortsætte nogle drøftelser, og det gør vi, specielt med det ønske at få et perspektiv ind i ordningen, som består i, at det uddannelsestilbud eller de andre muligheder, som åbnes inden for de 2½ år efter 1. arbejdstilbud, skal give reel mulighed for en varig tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er perspektivet. Vi ønsker ikke at slippe folk på det tidspunkt, hvor de har fået et uddannelsestilbud. Vi vil forhindre, at der åbnes en bred landevej fra uddannelse direkte over på varig bistand.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg ved ikke, om hr. Estrup havde lejlighed til at overvære debatten for med undervisningsministeren. Jeg takker undervisningsministeren for, at han ville gå ind i debatten med partierne her i folketinget. Tak, hr. undervisningsminister, det var vi glade for. Da fremgik det med al ønskelig tydelighed, at der ikke er afsat en krone til udvidelse af de kompetencegivende uddannelser. Tværtimod skal der efter de af regeringen, også efter indgåelsen af finanslovforliget, til folketinget afleverede ændringsforslag ske nedskæringer på såvel arbejdsmarkedsuddannelserne som på de tekniske skoler.

Der er altså ikke afsat penge til denne indsats, og det er derfor, jeg vil spørge hr. Estrup: hvorfor har man ikke sikret sig som et minimum, at disse penge er afsat? Jeg gjorde før op, hvad omkostningerne ville være ved en skrabet løsning, og det er i milliardkronersklassen, at der skal afsættes penge, men det er ikke sket.

Det undrede mig, at hr. Estrup ikke gik ind på de to andre punkter, der er nævnt i vores dagsorden. Det første er, at der skal ske en styrkelse af indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden. Mener hr. Estrup, at det, man nu har aftalt i forliget, nemlig at man uden nogen form for forudgående analyse eller forhandling eller drøftelse med nogen som helst, som har forstand på det – undskyld, at jeg siger det – afskaffer jobskabelsordningen uden noget klart præciseret alternativ, svarer til en styrkelse af indsatsen mod ungdomsarbejdsløsheden?

Endelig er der det sidste led, som burde være en radikal mærkesag: en opfordring til regeringen til på dette punkt at indlede forhandlinger med såvel kommunerne som arbejdsmarkedets parter og partierne her i folketinget. Jeg må sige, at det ikke kun er socialdemokrater, der har reageret mod det forlig, der er indgået, og reageret med forundring. Det er jo i massevis af bekymrede radikale tillidsfolk og radikale vælgere og andre borgerlige, fornuftige mennesker, der har reageret. Det er hr. Erik Hansen, som sad i dette ting i mange år, og som har en stor praktisk erfaring med arbejdsmarkedet. Det er hr. Jens Jørgen Bolvig, som var arbejdsmarkedspolitisk ordfører i mange, mange år.